

РЕШЕНИЕ

№ 21054

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.К.Г.

при участието на секретаря С.К.З.

като разгледа докладваното от Г.К.Г. Гражданско дело № 20221110106791 по описа за 2022 година

Предявени са от В. Р. З., ЕГН *****, срещу /ФИРМА/, ЕИК ***** и В. Й. Й., ЕГН *****, осъдителни иски с правно основание чл. 45 от ЗЗД и чл. 49, вр. чл. 45 от ЗЗД, за осъждане на ответниците да заплатят солидарно на ищеца сумата от 2000,00 лв., представляваща обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди, от неправомерно събиране, съхраняване и обработване на лични данни, за период от пет години, считано от 01.01.2017г. до 01.01.2022г. /период от пет години съгласно твърденията на ищеца в исковата молба/, ведно със законната лихва, считано от 01.01.2017г. до окончателно изплащане на вземането, съединен при условията на евентуалност с осъдителни иски с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 от ЗЗД, за сумата в размер на 2000,00 лева, платими от /ФИРМА/ на ищеца, и съответно на основание чл. 45 от ЗЗД от В. Й. Й. на ищеца, представляваща обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди, от неправомерно събиране, съхраняване и обработване на лични данни, за периода от 01.01.2017г. до 01.01.2022г., ведно със законната лихва, считано от 01.01.2017г. до окончателно изплащане на вземането.

В исковата молба ищецът излага, че е собственик на имот с идентификатор № ***** находящ се в /АДРЕС/, заедно с изградената в него жилищна сграда. Поддържа, че съседния имот, собственост на /ФИРМА/, се обитава от ответника В. Й. Твърди, че от страна на ответниците е изградена система за видеонаблюдение, която се състои от шест броя видеокамери, монтирани на стоманобетоновите стълбове, разположени на *****, както и от записващо устройство, като системата била монтирана през 2017г. Твърди, че по този начин се записва имота на ищеца и обществените пространства, които се използват от него, като по този начин ответниците упражняват дейност в нарушение на Регламент 2016/679 и ЗЗЛД, за което не били налице основанията за допустимост по чл. 6 и чл. 4 от Регламента. Ищецът твърди, че по този начин ответниците нарушават неприкосновеността на личността му и личния му живот, като по този начин са му причинени неимуществени вреди, изразяващи се в чувство на страх, напрежение, притеснение и въобще психически дискомфорт. По изложеното намира, че за него е налице правен интерес от предявяване на исковите претенции. Моли за уважаването им. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответниците са подали отговор на исковата молба, като намират исковите за неоснователни. Не се оспорва факта на владение от страна на ответника

Й. и съпругата му на имот, находящ се в гр.София, ***** № 45, както и това, че имота е собственост на ответника /ФИРМА/. Поддържат, че поставянето на камерите е предприето във връзка с извършена кражба на лек автомобил, собственост на ответника Й., като посочват, че системата е изградена изцяло с цел защита и охрана имуществото на ответника Й., като последната не позволява идентификация на физически лица и тяхното лицево разпознаване. Възражава се, че З. бил изрично уведомен от Й. за поставянето на камерите. Поддържа се, че отношението на З. към Й. е негативно. Позовава се на нормата на чл. 6, §1 от Регламент ЕС № 679 от 2016г., според която не се изисква съгласие на съсед, когато се обработват лични данни и това е необходимо за изпълнение на задачи от обществен интерес. Позовава се на чл. 3, §2, второ тире от Директива 95/46/ЕО на ЕП и на Съвета от 24.10.1995г., която въпреки, че била отменена с Регламент 2016/679 на ЕП и на Съвета, следвало да се вземе в предвид Решение на СЕС по дело C-212/2013г., което се позовава на горепосочената Директива. Моли за отхвърляне на исквете.

В съдебно заседание, ищецът В. Р. З., редовно призован, не се явява, представлява от адвокат П. и адвокат П., които поддържат исквата молба и молят за уважаване на исквите претенции.

В съдебно заседание, ответникът /ФИРМА/, редовно призован се представлява от адвокат В.Т., който поддържа отговора на исквата молба и моли за отхвърляне на исквете.

В съдебно заседание, ответникът В. Й. Й., редовно призован, явява се в залата и се представлява от адвокат В.Т., който поддържа отговора на исквата молба и моли за отхвърляне на исквете.

Съдът, след като взе предвид становището на страните, събраните по делото гласни и писмени доказателства и като ги обсъди в тяхната съвкупност с оглед изискването по чл. 235, ал.2 от ГПК, както и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

За да бъде ангажирана отговорността на ответника Й. по чл. 45 ЗЗД на доказване подлежи осъществяването на фактическия състав по чл. 45 ЗЗД от физическо лице – пряк изпълнител на деянието с необходимите елементи /деяние – в случая действие, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина/. Във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното /чл. 45, ал. 2 ЗЗД/, като в тежест на ответника е при оспорване да обори презумпцията, доказвайки по несъмнен начин липсата на вина на делинквента. Размера на неимуществените вреди се определя от съда по справедливост на основание чл. 52 от ЗЗД. По акцесорните искове в доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на главничен дълг, изпадането на ответника в забава и размера на обезщетението. Отговорността по чл. 49, вр. чл. 45 от ЗЗД е гаранционно обезпечителна и се носи от ответника във връзка с действия или бездействия от лица, на които последният е възложил изпълнението на някаква работа.

Не е спорно в производството, че ищецът е собственик на поземлен имот с идентификатор ***** находящ се в гр.София, *****, ***** № 40, заедно с изградената в имота жилищна сграда. С протоколно определение от 13.12.2022г., съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване на фактите, релевантни за спора, че към датата на о.с.з. имот с идентификатор ***** находящ се в гр.София, *****, ***** № 45Б е собственост на ответника /ФИРМА/ и се ползва от ответника В. Й.. Също така не е спорно и че ответника В. Й. е едноличен собственик, управляващ и представляващ ответното дружество /ФИРМА/.

Не е спорно, че ищецът във връзка с оплакванията си е подал жалба, и в която връзка пред Комисията за защита на личните данни е образувана административна преписка по жалба с рег. № ППН-01-726 от 16.10.2020г. /л.88 – 262 по делото/, като се установява, че по нея е постановено решение № ППН-01-726/2020 от 03.11.2022г., с което жалбата е обявена за основателна по отношение В. Й. Й., като на основание чл. 58, пар.2, б. „г“ от Регламент /ЕС/ 679/2016г., за нарушение на чл. 5, пар.1,б. „в“ от Регламент /ЕС/ 679/2016г. е издадено

разпореждане на администратора на лични данни – ответникът В. Й. да съобщи операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта премахне Камери № 1, № 2, № 3, № 4 и № 5 /номерация съгласно КА № ППН-02-109/25.02.2022г./, а по отношение на разположената вътре в имота камера № 7 – да промени нейния обхват на заснемане по начин, по който да бъде изключено наблюдението на чужда собственост, така че да заснема единствено неговия имот и подстъпа към него.

Изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза установява, че в имота на ответника са поставени осем камери, в офиса на ответното дружество три броя, на стълбовете на улицата пред имота на ответника пет броя, като разположението им е онагледено на схемата на стр.3 от експертизата, съответно камера 1 е разположена в гаражно помещение в имота на ответника и заснема вътрешността на гаража; камера 2 е разположена във вътрешната стая в имота на ответника и заснема вътрешността на стаята; камера 3 е разположена от външната страна на гаражното помещение в имота на ответника и заснема неговия вход и вътрешната улица към него; камера 4 е разположена върху имота на ответника и заснема част от дворното място; камера 5 е разположена върху имота на ответника и заснема вътрешната улица в имота на ответника, водеща до гаража; камера 6 е разположена в ъгъл на тераса в имота на ответника и заснема вътрешността на терасата; камера 7 е разположена на ограда в имота на ответника и заснема вътрешния двор на имота и входната му врата; камера 8 е разположена на стълб срещу имота на ответника и заснема улицата пред имота на ответника и част от съседните къщи; камера 9 е разположена зад къщата на ответника и заснема част от задния двор на имота на ответника; камера 10 е разположена на стълб срещу имота на ответника и заснема улицата пред имота на ответника и част от двора и оградата на ответника; камера 11 е разположена на стълб до имота на ищеца и заснема *****. Камерата е обърната в посока към имота на ответника /приложение № 2 към експертизата/; камера № 12 е разположена на стълб до имота на ответника и заснема улицата пред имота на ответника и част от двора и оградата на ответника; камера № 13 е разположена в коридор в офиса на ответното дружество; камера № 14 е разположена в офис на ответното дружество; камера № 15 е разположена на стълб до имота на ищеца и заснема *****. Камерата е обърната в обратна посока на имота на ответника /приложение № 3 към експертизата/; камера № 16 е разположена в офис на ответното дружество. Вещото лице е изследвало техническите параметри на видеокамерите, като обхвата на видеокамерите е онагледен на схемата на стр.3 от експертизата. Посочено е че камерите, разположени на стълбове около имота на ответника са с режим на нощно виждане, с много добра резолюция на видеозаписа /2688x1520/ и с възможност за аудио запис. Установено е, че NVR устройствата, в които се съхраняват видеозаписите са в размер на твърдия диск от по 2ТВ. Устройствата работят на принципа, че най-новите записи заместват най-старите такива. Камерите са настроени да не записват, когато няма движение с цел да спестят дисково пространство, като в тази връзка периодът на съхранение на записите зависи от това дали има движение в обхвата на видеокамерите. За пример вещото лице е посочило, че към момента на проверката, видеокамера № 15 има записи не по-стари от 01.11.2022г., което означава приблизителен период на съхранение от пет месеца. Изяснено е че камерите не разполагат с технология за идентификация на лица, тоест системата не може да определи кое точно лице е било заснето, нито да свърже заснетите лица с техни лични данни. Също така е посочено, че петте камери, разположени на стълбовете около имота на ответника, разполагат с технология за класификация и прецизна детекция на хора и превозни средства. Алгоритъмът разпознава хора и превозни средства и има опция да включва камерата в режим на запис, само ако разпознае такива. Вещото лице е посочило, че достъпът до видеонаблюдението и видеозаписите не е свободно достъпен и се осъществява само с потребителско име и парола. NVR устройствата, в които се съхраняват видеозаписите, се намират в затворено помещение вътре в имота на ответника, като достъп до камерите има само той и СОТ фирмата, която охранява неговия имот.

По делото е допуснато събиране на гласни доказателствени средства на страната на ищеца, чрез разпит на свидетелите А.Г. и М.Г.З. От показанията на свидетеля Г. се установява, че между ищеца и ответника В. Й. са налице пререкания именно във връзка с

така монтираните камери. Ищецът помолил свидетеля 4-5 пътя в годината да отиде на място за да установи дали въпросните камери са отстранени. Камерите били монтирани още 2017г. Свидетелства, че им към датата на о.с.з. камерите не са отстранени. Посочва, че една от камерите е непосредствено до имота на ***** № 40, в непосредствена близост до имота на ищеца. Камерите били всеки път с различна насоченост, но една от тях постоянно била насочена към имота на ищеца. В показанията си възпроизвежда, че обстоятелството, че камерите са насочени към имота на ищеца и че до днес не са отстранени не се отразява благоприятно върху здравословното състояние на ищеца. В разговор с ищеца по повод камерите той винаги ставал раздразнителен и неспокоен. Ищецът пребивавал в чужбина и се върнал да реши проблема с тези камери. В показанията си посочва, че имота на ищеца и този на ответника се намират непосредствено един до друг, също така че една от двете от камерите, монтирани на стълбовете на улицата е насочена към имота на ищеца.

Разпитана на страната на ищеца, свидетелката З.а, негова майка, в показанията си възпроизвежда, че в имота никой не живее, че имота се посещава 3-4 пъти годишно. Че камерите са монтирани от ответника. Семейството разбрало едва в хода на извършената проверка, по повод подадена жалба от ищеца в Комисията за защита на личните данни. Свидетелката посочва, че всички камери обхващат публичното пространство, като една от тях обхваща и заснема имота на ищеца. Синът и бил много притеснен, разстроен, вдигал кръвно, възмущавал, че все още се случват такива неща. Синът и никога не е давал съгласие за монтиране на камерите. В момента имало обозначителни табели, но такива били монтирани едва след като се подала жалба в КЗЛД през 2021г. И свидетелката З.а посочва, че от всички камери една от тях е насочена към техния имот. От снимките, които и дал В. Й. свидетелката се разпознала, както себе си, така и други лица на снимките.

Разпитан на страната на ответниците, свидетелят С.Т., съсед на ответника от около пет години, посочва, че до имота е този на ответника, улицата, а след това по диагонал се намира и къщата на ищеца. Казва, че познава и ищеца, който не виждал от около десет години. На свидетеля били известни обстоятелства, свързани с посегателство върху имущество на ответника Й.. Преди две, три години автомобил на В. Й. бил обект на кражба. Има спомени, че около имота на В. З. имало една камера. Изявява знание, че родителите на ищеца – Р. и М. са изисквали от Й. записи от камерите.

По реда на чл. 176 от ГПК е дал обяснение ответникът В. Й. Й.. Същият отговаря утвърдително, че за имота му е изградена система за видеонаблюдение, че е изградена от него, вярно е че тази система се поддържа от него и от лица на които е възложил това, че е администратор на лични данни, че системата се състои от 16 камери и две записващи устройства – 5 бр. във вътрешността на имота – в двора, 5 бр. извън него и 6 бр. във вътрешните помещения, че доколкото оградата на ответника е на улицата, също се заснема, че камерите заснемат имота на ответника и улицата пред него; отговаря отричащо на въпросите, дали камерите имат лицево разпознаване, дали осъществяват постоянен видеозапис, че видео системата е монтирана 2019г.

Заснемането на едно лице, като лицево изражение и фигура представлява лични данни по смисъла на чл. 2, б. „а“ от Директива 95/46/ЕО на ЕП и СЕС, тъй като позволява свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице („съответно физическо лице“); за подлежащо на идентифициране лице се смята това лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификационен номер или един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологическа, психологическа, умствена, икономическа, културна или социална самоличност;

б) „обработване на лични данни“ („обработване“) означава всяка операция или набор от операции, извършвани или не с автоматични средства, прилагани към личните данни, като събиране, запис, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друга форма на предоставяне на данните, актуализиране или комбиниране, блокиране, изтриване или унищожаване; идентификация на лицето, от друга страна съобразно чл. 2, б. „б“ от Директива 95/46/ЕО на ЕП и СЕС „обработване на лични данни“ означава операция,

извършвана или не с автоматични средства, прилагани към лични данни, като събиране, запис, съхранение и др. Ответникът не отрича, че е администратор на лични данни.

Правото на личен и семеен живот и неговата неприкосновеност е основно човешко право, съгласно чл. 32 от КРБ. Установена е забрана за филмиране без знание или въпреки изричното несъгласие на гражданина. Правото на личен и семеен живот е гарантирано и в членове 7 и 8 от Хартата за защита на основните права на Европейския съюз, чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. То не е абсолютно и е допустимо да бъде ограничавано при спазване принципа за пропорционалност, който поставя изискването това ограничение да е необходимо в едно демократично общество.

Правото на защита и неприкосновеността на жилището е друго конституционно защитено право /чл. 33 от КРБ/. Очевидно в конкретиката на случая е налице колизия между тези конституционно закрепени права, която следва да бъде разрешена според настоящия съдебен състав в полза на ищеца. В съдебната практика е утвърдено разбирането, че фотографиране, филмиране, въобще обработване на лични данни, без съгласието на лицето се дерогира, когато тези дейности се извършват за целите на журналистическа дейност, литературно или художествено изразяване, ако имат за задача единствено публичното разгласяване на информация, мнения или идеи, които се ползват с висок обществен интерес и значимост за публичния дебат, като в тази връзка е и Решение от 14.02.2019 г. на СЕС по дело С-345/2017 г., както и при условията на чл. 7, б. „е“ от Директива 95/46/ЕО /отм./, на който е аналогичен действащия чл. 6, б. „е“ от Регламент 2016/679., като настоящият случай явно не е такъв. На практика ответникът не отрича, че е инсталирал процесната система за видеонаблюдение, че тя заснема неговия имот и улицата, както и част от оградата на ответника, но релевира възражение, че това е продиктувано в защита на собствеността му, във връзка с извършена кражба на МПС през 2019г. от дома му. Инсталирането на система за видеонаблюдение може да представлява нарушение на правото на зачитане на личен живот. Според чл. 6, б. „е“ от Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, обработването на лични данни, респ. филмиране /видеозаснемане/ е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни. Преценката на условието, предвидено в тази разпоредба, относно съществуването на основни права и свободи на лицето, субект на защитата на данните, които имат предимство пред законните интереси, преследвани от администратора на данните или от трето лице или лица, на които се разкриват данните, изисква претегляне на разглежданите противоположни права и интереси, което по принцип зависи от обстоятелствата на конкретния случай и в рамките на което лицето, които го извършват, трябва да отчетат значението на правата на съответното физическо лице, произтичащи от членове 7 и 8 от Хартата /вж. т. 32 от Решение от 11.12.2019 г. на СЕС по дело С-708/2018г./

За разлика от обработването на данни, съдържащи се в общодостъпни източници, обработването на данни от източници, които не са общодостъпни като видеонаблюдение за лична и домашна дейност, неизбежно предполага, че администраторът и евентуално едно или повече трети лица, на които се разкриват данните, ще узнаят сведения за личния живот на съответното лице. Това е по-тежко засягане на правата на съответното лице, прогласени в членове 7 и 8 от Хартата, и трябва да се вземе предвид, като се претегли спрямо законните интереси, преследвани от администратора или от едно или повече трети лица, на които се разкриват данните, съответно лицето, което го осъществява. В настоящия случай се установи, че са поставени камери за видеонаблюдение от ответника, в периода от м.04.2019г., в каквата връзка съдът цени обясненията на ответника, дадени по реда на чл. 176 от ГПК, които в случая са за факт, неизгоден за него, като страна по спора, а и този факт е установен и в хода на извършената проверка пред КЗЛД, поради и което съдът намира, че началото на твърдяното от ищеца деяние датира от 01.04.2019г., а не от 01.01.2017г., и в

каквато връзка и в която част съдът не цени показанията на свидетеля Г., че камерите са монтирани през 2017г., и довело до заснемане на ищеца без негово съгласие, а с оглед на обекта на заснемане е накърнена неговата интимна сфера. Това се потвърждава от показанията на свидетелите З.а и Г., както и от приетата по делото преписка във връзка с жалба на ищеца № ППН-01-726 от 16.10.2020г. В частност се потвърждава и от изслушаната СТЕ, доколкото експертизата установява, че камера № 11 е обърната към имота на ищеца, а също в близост до имота на ищеца е и камера № 15, като в тази връзка експертизата се подкрепя и от показанията на свидетелите З.а и Г.. Следва да се посочи, че относно релевантния минал период съдът цени установеното технически при извършване на проверката пред КЗЛД, както и изслушаната в настоящото производство експертиза, като отчете, че настоящата експертиза е изготвена в един късен момент, когато насочеността на камерите може да е различна, а и в тази връзка на ответника Й. именно са дадени разпореждания с решението на Комисията за защита на личните данни. Експертизата, която се кредитира от съда, като компетентно изготвена и съотносима на останалия, приет по делото доказателствен материал, също така установява, че пет от камерите, разположени на стълбове около имота на ответника, разполагат с технология, за класификация и прецизна детекция на хора и превозни средства, като алгоритъмът разпознава хора и превозни средства, като в тази част заключението е съотносимо и на показанията на свидетелката З.а, която пред съда изнесе, че лично се е разпознала на част от записите. Това положение не може да се оправдае с общите съображения за неприкосновеност на жилището, респ. със защита правото на собственост, с оглед възраженията на ответника. Съдът приема, че правото на личен и семеен живот на ищеца В. Р. З. и на неговото семейство има преимущество пред преследваните от ответника цели. Вярно е, че заснемането не е тайно, но образът на дадено лице, заснето с камера, представлява "лични данни" по смисъла на чл. 2, б. а) от Директива 95/46/ЕО на ЕП и СЕС, тъй като позволява да се идентифицира засегнатото лице, което може да бъде сторено съвкупно с други индивидуализиращи лицето обстоятелства и белези. Записването, чрез видеонаблюдение на двора на ищеца, и на оградата му е в нарушение чл. 32 от Конституция на Р. България, и равновесието между правото на зачитане на личния живот и правото на неприкосновеност на жилището е нарушено, тъй като с действията си ответникът е проявил незачитане на личното пространство на ищеца, за което пострадалия има право на обезщетение за изпитаните негативни изживявания за периода обаче от 01. 04. 2019 г. до 01.01.2022г. /период от две години и девет месеца,/.

Установи се по делото, че имота в *****, ***** № 45 Б е собственост на ответника /ФИРМА/, едноличен собственик на което дружество е ответника В. Й.. По делото Й., в лично качество и като управляващ и представляващ /ФИРМА/ не отрече неизгодния за него факт, че е изградена процесната видеосистема от лица по негово възложение, поради което следва да бъде ангажирана отговорността и на ответното дружество по реда на чл. 49, вр. чл. 45 от ЗЗД. В същото време вредите са причинени от двамата ответници. Затова отговорността им за поправяне на вредите произтича от нормата на чл. 53 ЗЗД и е солидарна.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД, съдът определя обезщетението за неимуществени вреди по справедливост. За тази преценка следва да се съобразят обстоятелствата на конкретния случай като причинените морални страдания и тяхната продължителност, възраст на увредения, вида и характера на увреждането, начинът и обстоятелствата, при които е извършено; общественото разбиране за справедливост на даден етап от развитието на самото общество, конкретните икономически условия към момента на деликта. Безспорно е, че видеонаблюдението е причинило на ищеца В. Р. З. напрегнатост, неудобство и притеснения, резки скокове в кръвното налягане, които обстоятелства се установиха от показанията на свидетелите Г. и З.а. Всички тези обстоятелства кореспондират с понятието за неимуществени вреди за страдания и неудобства – емоционални и психически сътресения, които в случая съдът намира, че се съизмеряват със справедливото парично обезщетение от 2000, 00 лева, така, както е предявен главния иск.

По гореизложеното така предявената като главна претенция следва да бъде уважена изцяло по размер на за период в рамките на посочения, считано от 01.04.2019г. до 01.01.2022г., а искът следва да бъде отхвърлен за периода от 01.01.2017г. до 31.03.2019г. При положение, че съдът уважи предявената като главна претенция не дължи произнасяне по предявените при условията на евентуалност искове.

Ответникът дължи обезщетение на ищеца в размер на доказаните неимуществени вреди, както и законна лихва от датата на увреждането/ чл. 84, ал. 3 ЗЗД/. Лихвите се дължат върху размера на обезщетението, защото съгласно цитираната разпоредба, делинквента се счита в забава без покана, т. е. от датата на увреждането. По гореизложеното доколкото се установи, че камерите са монтирани на 01.04.2019г., именно от тази дата е и датата на увреждането, защото не може да се начислява лихва при невъзникнала към датата на претенцията главница /неосъществен деликт към 01.01.2017г., в каквато връзка са твърденията на ищеца/. В този случай, при предявен деликтен иск присъждането на законната лихва е последица от уважаването на главния иск като размерът на законната лихва ще подлежи на установяване в евентуално изпълнително производство. Следователно законната лихва следва да бъде присъдена, считано от 01.04.2019г. до окончателното изплащане на вземането.

При този изход на спора право на разноски се поражда в полза на ищеца на основание чл. 78, ал.1 от ГПК. Ищецът претендира присъждане на разноски за държавна такса в размер на 240,00 лева, както и за адвокатско възнаграждение в размер на 1200,00 лева, за защита на ищеца от процесуалния му представител – адвокат К. П., както по предявените, като главни искове, така и по евентуалните, предявени срещу двамата ответници при условията на разделност.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***** и В. Й. Й., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТЯТ солидарно на В. Р. З., ЕГН *****, сумата в размер на 2000,00 лв., представляваща обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в причинени болки и страдания от неправомерно събиране, съхраняване и обработване на лични данни, за периода от 01.04.2019г. до 01.01.2022г., ведно със законната лихва, считано от 01.04.2019г. до окончателно изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ искането за присъждане на обезщетението за неимуществени вреди за периода от 01.01.2017г. до 31.03.2019г.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***** и В. Й. Й., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТЯТ на В. Р. З., ЕГН *****, сумата в размер на 1440,00 лева, деловодни разноски на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____